મલકાતી મોહિની

અથવા

કૃષ્ણ-બંસરી

ક, બુકસેલર-મણીલાલ ભાઇશંકર વ્યાસ.
ઠે૦ બેગમપુરા આમલીશેરી, સ્ટેશન રોડ-સુરત.

કીંમત બે આના.

D. M SHAH.

મલકાતી મોહિની

અથવા

કૃષ્ણ-બંસરી

(૧) બોડાણો. —:૦:—

રગમે કયસે હોરી ખેલુગી, સાવરીયાકે સગ,
ધોબી ધોવે મયલે સયલે, ધોબનીયાકે સગ
કીસ પાપીકી નજર લગી, મેરી ચોલી હોગઇ તગ-રગમે૰
મેરા શૌહર સુસ્ત મીલા હય, રોજ પીવે હય ભગ,
હાય જવાની હો ગઇ આરત, પાની હો ગયા અગ-રગમે૰

(૨) બોડાણો. —:૦:—

ઝેણી ઝેણી મોરલીયો વાગે છે, ઇનો નાદ ગગનમા ગાજે છે-
વાલા વરણાગી ઉભા, જમનાની તીરે, સુણીને નાદ ગાયો ભાગે છે-

(૩) સતી દમયતી. —:૦:—

દમયતી-જાઓ સિધાવો બાળ અમારા અતરના આરામ,
મળીશુ ફરીને મેળવશે જો ભક્તવત્સલ ભગવાન-
બાળક—હાય અભાગી અમ પામરપર આવ્યો દુષ્કર યોગ,
બાળ અમે લાચાર સહીયે, માત તાત વિયોગરે-
દમયતી-નીરવિનાની સરિતા સુની વચ્છ વિના સુની ગાય,
પાખવિના સુની પખીણી જેવી બાળવિના સુની માયરે-
સુદેવ—સારા નરસા યશ અપયશના વડીલ કરે જે કામ,
ભોગવવા પડે સર્વ સ્વજનને તેના જે પરીણામરે-

(૪) સુરશ્યામ. —:૦:—

સૈયા હુ છુ ગુલાબી રંગ પ્રીતમ રંગ કેશરીયા,
મારૂ જોબન ગુલાબી રંગ પ્રીતમ રંગ કેશરીયા—સૈયા૦
પાન ગગેરી જમોદા બીડીયા, ચાવે ગુલાબી પુલ,
ચલાવે રંગ કેશરીયા—સૈયા૦
ચુન ચુન કલીયા સેજ બીછાઇ, સોવે ગુલાબી પુલ,
ઉડાવે રંગ કેશરીયા—સૈયા૦

(૫) સુરશ્યામ. —રાગ ભજન—

ભક્તી સુધારસ સાર જગતમા, સત્ય સમજો નરનારીરે,
ભક્તીને વશ થઈ ગીરધારી, આહીર સાથે ગાયો ચારી,
કપટી મામા કંસને મારી, દાગી કુબજા તારીરે—ભક્તી
વૃજ વનીતાનુ વ્હાલ વધારી, રાસ રમ્યા વીઠુલ વનમાળી,
ઇંદ્રતણુ અભીમાન વીચારી ગોવરધન કર ધારીરે—ભક્તી

(૬) રામવર્ષા. —વૈરાગ્ય, રાગ મારૂ—

જીન્હા ઘર ઝુલતે હાથી, હજારો લાખકે સાથી,
ઊન્હાકો ખા ગઈ માટી, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—ટેક
નકકારાહ કૂચકા બાજે, કિ મારૂ મૌતકા બાજે,
જ્યો શ્રાવણુ મેઘરા ગાજે, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૧
કહા ગયે બાન મદમાતે, જો સુરજ ચાદ ચમકાતે,
ન દેખે કહા જીવડ જાતે, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૨
જીન્હા ઘર લાલ ઔર હીરે, સદા મુખ પાન ઔર બીડે,
જીન્હાંનુ ખા ગયે કીડે, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૩

જીન્હા ઘર પાલખી ઘોડે, જરી જર બફ્તકે જોડે,
વહી અબ મૌતને તેડે, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા–૪
જીન્હાકે બાલ થે કાલે, મલઈયા દુધસે પાલે,
વહ આખર આગમે ડાલે, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા –૫
જીન્હા મગ પ્યાર થા તેરા, ઊન્હાને કીયા ખાકમે ડેર,
ન ફિર વહ કરનેગા ફેરા, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોય –૬

(૭) શ્રી બ્રહ્માનંદ ભજન.–રાગ ગઝલ–

કૃષ્ણ ઘર નંદકે આયે સિતારા હો તો એસા હો,
કરે સબ પ્રેમસે દર્શણ, દુલારા હો તો એસા હો
બકાસુરકો મશલ ડારા, પુતના જાનશે મારી,
કંશકો કેશસે ખેચા ખિલારા હો તો એસા હો
કુદ પાનીકે અંદરસે, નાગકો નાથ કર લાયે,
ચરણ પૂણ પેધર કરકે, નચારા હો તો એસા હો
તીર જમુનાકે જા કરકે બજાઇ, બંસરી મોહન,
ચલી ઘર છોડ બ્રજનારી, પિયારા હો તો એસા હો
રચાઇ રાશ કુંજનમે, મનોહર રૂપ બન કરકે,
દેવ દર્શનકો ચલ આયે, દીલારા હો તો એસા હો
ગયે જબ છોડ ગોકુળકો, નહિ ફીર લોટકર આયે,
સખિ રોતી રહી બનમે, કીનારા હો તો એસા હો
પૂરી દ્વારાવતિ જાકર, મહલ સોનેકે બનવાયે,
હજારો રાનિયા વાહી, ફસારા હો તો એસા હો
કુરૂ–પાંડવ લડે રનમે, જીત અર્જુનકી કરવાઈ,
બચાઈ લાજ દ્રોપદીકી, સહારા હો તો એસા હો

ઊતારા ભાર ભૂમીકા, સિધારા ધામ અપનેકો
વો બ્રહ્માનદ દુનિયાસે, નીયારા હેં તો એસા હો

(૮) જુગલ જુગારી —:૦:—

નાહી બનશેજી પ્રીતિના મોતીનુ મૂલ,
મોતીનુ મુલ આખી દુનીઆ છે ડુલ—નાહી
હીરા માણેક દામ કરોડો, પ્રીતિના ૮હેજામા એ છે વસુલ—
સ ગર રસતો-છીપ છે દિલની, પાકે મોતી, પાણી જામે અતુલ—

(૯) રા'માંડલીક. —:૦:—

ખુને જીગરકો પીતે હે બસ ગમમે તેરે યાર,
શાહેરે ચમનમે ફીરતે હે બસ ગમમે તેરે યાર
મય ચુપકે ચુપકે રોતી, મુ આસુઓને ધોતી,
વો કહા ગયો મેરા મોતી, મોતી બીના ના સોતી,
બસ ગમમે તેરે યાર-ખુને૦

સાખી { દીલ ઉસીકુ દીજીએ દીલદાર યાર હો
કયા હીદુ કયા મુસલમા કદરદાન યાર હો }

મેરી નજર જો તુમમે લડ ગઈ મેય પલગસે નીચે પડ ગઈ,
વો કહા ગયે મેરે પ્યારે, મેય અગ્નિ જેસી જલ ગઈ-બસ૦

(૧૦) રા'માંડલીક. —:૦:—

બોલો બોલો પ્રીતમજી, બોલો પ્રીતમજી, પાછા મને શુ સતાવશો ?
પ્રીતે રીતે મને રીઝાવશો—"એમ હા."
મને હીરા મોતીથી મઢાવશો,—"હા બાઇ હ."
જો જો ખોટા બ્હાના ના બતાવશો ....બોલો
કારભારણ કામણગારી હુ,—

કારભારી કામણગારો હુ, ભરે સલામ લોક હજારે,
સોનાના અસ્તરા બનાવી મુડુ આખું ગામ
નાતીલા પણ કબુલ કરે ધાસ્તી ભરેલુ કામ,
જો જો હુગ્ખે હડકાયા થઈ ના જશો ... બોલે.

(૧૧) રા'માંડલીક. —:૦:—

પ્યારા પ્રિયતમ રસગજ અમને આજ રીઝાવો,
લટકાળી લલના કાજ સૌ શણગાર મગાવો
સાચી સાડી ચોળી લાવો, પાટણના પટકુળ મગાવો,
હીરા મોતી ટાકી પટકુળે, પાડી ભાત કસબી કોર મુકાવો
લાડ લડાવુ તમને શાણી—જે માગો તે આપુ આણી,
હોસે સ્વામી મારા મનડાના પુરો કોડ, મોઘી હાઉસ બધાવો

(૧૨) મીનળ-મુજાળ.—રાગ કવાલી—

જગતના જાણ ભેદુઓ રસીક દીલના દીલાવર કો,
બનાવો કોઇ તો આશક ? જગતના
કરૂ તન બદન સૌ કુલ આપુ માગો જે તે મુલ,
ઝુરે આ કુમળુ બુલબુલ, બનાવો કોઇતો આશક ?
મૃદુ આખડી આજી ગુથી વેણી પુલડાથી,
કચુકી કસકસી બાધી, બતાવુ કોને તે આશક ?-જગતના

(૧૩) મીનળ-મુંજાળ. —રાગ-ઉસ્તાદી—

અલબેલા અકેલા આયા અલી, જાને ન પાવે વાકી રોકો ગલી,
સચ જલ જમના ભગ્ન જાત રહી, બીચ ડગર મોહે આન છલી,
નોરો હારહુય હૈવેકો સજની,નથબેસર મોરી ચંપાકલી-અલબેલા.

(૧૪) મીનળ-મુજાળ. —:૦:—

અધુરો ઘટ છલકાય, આખરે અધુરો ઘટ છલકાય,
સાગરમા બહુ સલીલ ભર્યું છે, પણ માઝા ન મુકે જરાય.
આમ્રતરૂવર ફળ આવે ત્યમ નીચુ નમતુ જાય,
એરંડો ફળ આવે ભાઇ! ઉચો વધતો જાય—આખરે
મુર્ખ નરકાર પડયા વીણ માન અધુરીયા કહેવાય,
જિદ્ધ કે વિપ્રુ, વીત વસ્ત્રથી, જાતી સ્વભાવ ન જાય—આખરે

(૧૫) ઉદય-ભાણ. —:૦:—

રગીલા રગીલી ચાદનીનો સમો સાધી, તજી સઘળી ઉપાધિ
ગયા ઉપવનમા—

સુરૂપ વાતો કરે, નેનના ઇસારા કરે
સગે હસે હરે ફરે રગ ધુનમ—(પછી)
પળમા રીસાયા છે રસીલા, ભાન ભૂલી ભામિની,
સજનના મોહન નથી, હાથે પગે થઇ માનુની
વખ્ત રગીલા વહી જશે, પસ્તાવો પાછળથી થશે,
સજન મોહન! માન જાશે કાળ કાઢ્ણી રહી જશે
તુ માન ભલે ના માન મને પરવા નહિ,
જીવજાન તને નહિ અલગ કરૂ તનથી
પ્રીત વચન વીણા રચના રસીયા મન વસીયા મારેજી—

(૧૬) ઉદય-ભાણુ —રાગ ભજન—

ટાળ્યા નહીંરે ટળે, લખ્યા લલાટે લેખ—ટાળ્યા૦
વાવ્યા બીજ તે ફળે, કરમે લખ્યુ તે મળે—ટાળ્યા૦

દશરથ બાધેલ તલાવડી, પાણી શ્રવણ ભરે,
ધર્મ કરતા ધાડ થઈ, આધળા ઝુરી તો મરે—ટાળ્યા૦
રઘુવીર ચાલ્યા વનમા, સીતા રૂદન કરે,
દુષ્ટ દગે સતી લઈ ગયો, લકા પલમા બળે—ટાળ્યા૦
હરિશ્ચદ્ર જેવો રાજવી, નીચ ઘર મજુરી કરે,
રાણી વેચી પરઘરે વેળા આહે સો કરે—ટાળ્યા૦

(૧૭) ઉદય-ભાણુ. —:૦:—

વન વગડામા ભૂલી પડી, ત્યા અમ્રત પ્યાલો પીધોરે
પીધો લીધો સાર સૃષ્ટિનો, કોલ અમ્મર ત્યા કીધોરે-પથી પરદેશી
અધવચ વગડે વીછુ કરડયો, ઝેર ચઢયુ છે અગેજી,
કોઇ મુરલીધર મત્ર ભણે તો, શીતળતા થાય અગેરે-પથી.
દુનિયા મારી ચેષ્ટા કરતી, ને ગાડામા ગણુતીરે,
હુ ગાડી કે દુનિયા ગાડી, આપ કરી દો ગણુતીરે-પથી

(૧૮) સત્ય પ્રકાશ —:૦:—

આજ હુ તો પરણ્યા પિયુથી રીસાણી,
મને મોહનજી આવી મનાવશે
પાછળથી આવી એ પકડે પાલવડો,
હુ કહીશ મોહનજી મુકોને કેડલો
બોલ મારી મીઠડી ! બોલને રસીકડી ! એવુ કહીને બોલાવશે,
વ્હાલમના નેણુ મારા ચિતડાના ચોર, મારા મીઠા કળાયલ મોર.
કહેશે જો કંથ મને વગડાનુ ઢોર.
તોય હુ કહીશ કાળજાંની કોર ક્યારેઆવશે

(૧૯) કામલતા —:૦:—

ઉઠાવો નખરાના ટકા હજાર ! તુ તો નાનકડી નાર
બનીમોટી સરદાર–શી, જોબનની બહાર, જાઉ બલીહ
પલેકોના પાચ લાખ પ્યારી રૂપિઆ,
તારા નયણોના નવલાખ પુરા, હા–તારા નેણોના,
પતળી કમર વાહ, નાજુક ઉમર વાહ,
મોહી તુજ મચકે કમર કેરે લચકે, પ્યારી તાબેદાર ,તારા

(૨૦) વિરકેશરી —:૦:—

આપ પાપડ વાડીમા પધારજો લ્હેરીલાલ,
મદીરની સામે મકાન છે, નીચે દેશી દારૂની દુ
રગરગીલા ચાલ મારી પાડોશમા તુલસી કયારાનુ ની
છજામા, તુલસીના ઝાડનુ નીશાન છે—લ્હે
અખડ ને અભંગ આજ સાજ પહેલા
હડતાળવાળાનુ તોફાનછે,જમરૂ હડતાળવાળાનુ તોફાનછે
જોખમ ભરેલુ કામ પુરી પચાત છે, ધાસ્તી છે આપ
જાન છે, મારા બાપ ધાસ્તી છે—લ્હે

(૨૧) માલતી માધવ —:૦:—

ચાલ . ચાલ એ અલબેલી, વળી વળી પાછુ જુવે શુ ?
તારા ઉરમા આનદની હેલી, સાહેલી, તારા ઉરમા આનદ
મળ્યા હવે ભેગા, ચપો ને ચપેલી ચા
મારા પગના ઝાઝરની ખીલી, વારે વારે પડત
(ખિલી જેવી ઢીલી, એવી તુ એ છે હઠીલી, હવે ર
(આ, આવિયે છીએ) . . . ...

(૨૨) અલ્હયાબાઈ —:૦:—
રાજ સામી સાજના આવજો, સામી સડકપર બગલો,
મીઠા મ્હેમાન આજ આવજોરે—સામી૦
પ્રીતિ સરોવરની પાળે પાતળીયા
અમીરસ પીજો પીવરાવજોરે—સામી૦
કાયાને કયારડે બ્હેકે કસ્તુરી
લ્હેરખડા લુટજો લુટાવજોરે—સામી૦

(૨૩) છત્ર વિજય —:૦:—
પાતળીઆ પાલવ છોડો કોઇ જોઇ જાશે,
—નખરાળા શીદ તડછોડો મારો જીવ જાશે
ભોળી ભાળી હુ બાળ કુવારી,
બાળો ભોળો હુ છુ બ્રહ્મચારી,
(છોડો છોડો મારો હાથ મરડાઇ જાય છે)
(આના આવા ચાળા જોઈ લાહ્ય થાય છે)
કા ગુ થાય છે? (મને જીવ જાય છે, અરે હાય હાય હાય)

(૨૪) બુદ્ધદેવ —:૦:—
પિયુ પિયુ પોકારતીરે, પપૈયા વધુ ઝુરે વનમા,
વિરહ અગાર ઉઠે તનમા, અતિશય બળી રહી મનમા.—પિયુ૦
ખીલતી આ કળી કુસુમની, ભોગી વિના કરમાય;
ઝુકતી આ લલિત પાખડી, ભોગી મધુકર ચ્હાય—પિયુ૦
બાળા રસાળી અન્તરે, આકુળ વ્યાકુળ થાય,
નમ્ર નવોઢા નૌતમ રમણી, રસિક નરવર ચહાય,
સગુણી દુખી થતીરે, કોમળ માનસ ઉપવનમા—પિયુ૦

(૨૫) બુદ્ધદેવ —:૦:—

પુલની પાખડી લ્યો પ્રાણ, ગણી અ તરની ઓળખાણ-પુલની.
શ્યામ સલુણા અમ ઘર આવ્યા, શા કરીએ સન્માન,
નાથ નગિના પરિમલ ભીના, મન માન્યા મેહમાન-પુલની.
ઝાઝુ શુ કહીએ સમજુને, સખી નયણના બાણ,
વિકળ કમળ આ સરવર જળનુ, ભોગી ભ્રમર સુજાણ-પુલની

(૨૬) કુમારપાળ —:૦:—

પ્રેમ તત્ર અણમોલ સખી એ શીખવ્યા નવ શીખવાય,
કોઈના શીખવ્યા નવ શીખવાય.
એ સમજ અનુભવે આવડે, કાન્ત મિલન જ્યા થાય
એકાન્તે કાન્ત મિલન જ્યા થાય —સખી.
પ્રિયતમને જોતા શરમ ચડે ધડકે ઉર પાછા ચરણ પડે,
ત્યા શા શીખાયે પ્રણય તત્ર, જ્યા નયને મદ ઘેરાય,
હઠીલા નયને મદ ઘેરાય—સખી
પણ જ્યા જરી આખથી આખ મળે, પળમા ઉર એક બીજા ઉછળે
અંગીગ હૃદયેથી હૃદય મળે, ત્યા રસ સાગર છલકાય
સ્નેહથી રસ સાગર છલકાય

(૨૭) નવલ-કુસુમ -રાગ-ગરબો (બેન્ડ સાથે)

ભાન ભુલ્યા છો રાજ, મુખડાની મલકે (૨)
કામણગારી કીકીની હલકે હઠીલા રાજ (૨) ભાન ભુલ્યા છો
ઝાઝરને ઝણકે, નેપૂરને રણકે,(૨)
જોબનીયાની ભુરકીની ભનકે, હઠીલા રાજ(૨) ભાન ભુલ્યા છો.
હાથને લટકે, ચાલને ચટકે, (૨) પતલી કમર કેરે કટકે-હ૦

૧૨૫૧૭૯

(૨૮) વિક્રમચરિત્ર —:૦:—

કોઈ દુધ લ્યો દીલગગી, શોખીલા શાણુ ઉમગી—હા કોઈ.
કેફી પીયે કસુંબલો, ગાંજો પીયે અબુધ,
દારૂ તો દીવાના પીવે દાના પીયે દુધ—હા કોઇ
એક અમીરસ દેવનો, બીજો રશ છે પ્રેમ,
ત્રીજો રશ ગોરશ ભલે, પીધે કાયા હેમ—હા કોઈ
ગોરી ગવરી ગાયના ગોરા મીઠા દુધ,
હુ પણ ગોરી ગોરટી, ગોરૂ દીલ છે શુદ્ધ—હા કોઈ
હેમ કટોરો હાથમા માહી અમૃતસર
ચતુર હોય તે ચિતવે, ગુણ સમજે ન ગમાર—હા કોઈ ૪

(૨૯) મી. મુરાદઅલ્લી —ઊમ્તાદી—ભજન.—

મદીનેમે મોહમદ આયો, દીલભર સચ્ચો દીન જગાયો,
સરવર સચ્ચો દીન જગાયો—મદીને.
જુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ઘર જાયો,
દાઈ હલીમા પાલના ઝુલાવે હુરાયે મગલ ગાયો
અબદલ્લા ઘર અનત વધાયો—મદીને.
નબી મોહમદ ચલે મેહેરાજકુ ચોથે અરશપે આયો,
ચોથે અરસપે એક શેર ખડા થા, અગુઠી નબિસે પાયો,
મુદત પરદેમે દીખાયો—મદીને.
ઉસ પરદેમેં નબીકુ બીઠાયો, અનહુક ભેદ બતાયો,
આશુક માશુક દોનો હીલમીલ બૈઠે, આશુક માશુક મન ભયો,
નબીજી મહેરાજ સીધાયો.—મદીને.

નૂરકી પગરી નૂરકા જામા, નૂરકી સેજ બીછાયો,
નૂરકા સેહરા, નબીજીકે શીરપર, મોતીયન મેહ બરશાયો,
નબીજી મહેરાજસે આયો —મદીને
કલમા પઢો નીત નૂર નબીકા, ઈલિમે-દીન સોહાયો,
લાઈલાહા,ઈલ્હીલાહા મોહ મદ રસૂલીલ્લાહ કલ્મા મુખપાક પઢાયો,
નીગોશા તેરે કદમોમે આયો —મદીને

(૩૦) કુસમાવતી —:૦:—

ભલે જન કોટી યત્નો કરે નમીબના લખ્યા લેખ ના ટળે,
પાપીયા પાપી પગલા ભરે, અતમા માથુ પટકી મગે
હરિશ્ચન્દ્ર મહારાજ જુવોને, નિચ ઘેર સેવા કરે,
થઈ સેવકી મતિ લેખથી ગુમાન શાને કરે—નશીબ
પાન્ડવ સરખા ધર્મ ધારી પણ, વન વન રવડી મરે
ચીર હરણ થયા સતીના, પ્રભુ કૃપા ત્યા કરે—નસીબ
સતીયા સુરજન ભલે કુજનથી, કની પીડાતા પૂરે,
સત્યમેવ જયતેજ સમજજો, ન્યાય નીયતા કરે—નશીબ.

(૩૧) રામાગ્રાફ ન. ૫૧૨ —ઉસ્તાદી ભજન—
અલી જીકરલે, મુરખ મનવાં, પીછે તુ પછતાવેગા,
રે ભાઈ, પીછે તુ પછતાવેગા.
એસિ દુનીયામે કહેત કમીરા, ફેર જનમ નહિ પાવેગા[૨]-અલી.
હેરે દીલાવે નામ મૌલાકે, દેવેગા તો પાવેગા,
રે ભાઈ, દેવેગા તો પાવેગા
ગયા વખત ફેર નહિ મીલનેકા, ખાલી હાથેજાવેગા[૨]—અલી.

દુનિયારે દૌલત માલ ખજાના, સગ ન તેરે આવેગાં,
રે ભાઇ, સગ ન તેરે આવેગા
મહેલ મહેલીય', બાગ-બગીચા, સબ છોડકર જાવેગા[૨]-અલી.
હાથીરે ઘોડા ફોજુરે લશ્કર, ઘરકુલ્લે ચૌકી બીઠાવેગા,
રે ભાઇ, ઘરકુલ્લે ચૌકી બીઠાવેગા
દીલકે ભીતર તનસે મનડા, જમરા જીવ લે જાવેગા[૨]-અલી
રોજ મહેશરમે, નિશદીન બોલે, પાક મોહમદ આવેગા,
રે ભાઈ, પાક મોહમદ આવેગા
નબી મોહમદ મુસ્તફા, કુલ્લ આલમકુ બતલાવેગા-અલી..
(સલામ આલેકુમ)

(૩૨) પૃથ્વી પુત્ર. —:૦:—

આવી આવી વસતની બહાર, સૂની મારી સેજલડી,
તોયે આવ્યા ન હૈયા કેરા હાર, સૂની મારી સેજલડી
લાવો લાવો સમજાવી, સુદર શ્યામ શ્યામ શ્યામ,
આવો આવો અતરના આરામ, સૂની મારી સેજલડી
સાખી { મીઠા બોલી કોકીલા કરે મધુર ટહુકાર,
વીરહે વ્યાકુળ વલ્લભા દેતી શ્રાપ હજાર }
મનગમતા મોહન લાલા, અતર છો વિહવળ વ્હાલા,
પ્રીતિ ધારા વરશાવો, શાને તરશાવો,
ફુલસૈયા સોહાવો, ફુલબાણુ વિધે પ્રાણ-આ સૂની મારી સેજલડી

(૩૩) મીસ પ્યારીજાન. —રાગ, કહેરવા—

અપને ખ્વાજાકી મે, જાગન બનીરે હો (૨)
જોગન બની, બેરાગન બનીરે (૨) અપને ખ્વાજા-(૨)

ગુટાસા ફુવા નીરખારે, હોય ચમેલી પુલ,
સબ સખીયન મીલ સહેરા ગુથે, પહેને નબી એ રસુલ.
મે તો જોગન બનીરે, અપને બ્વાજાકી—
પત્તા તુટા ડાલમેરે, લેગઈ પવન ઉડાય
અબકે બીછડે કબ મીલેગે, ઉપરે લે જાય—મે તો જોગન—અ૦
પત્તા ઝુકાજા ટેહુનીકે નીચે, બતાયે પાચો પુલ,
ઉપરકે પતે અબી ઝુકેરે, પહેનાયે નબી એ રસુલ—મે તો

(૩૪) સરદારબા. —કજોડાની કહાણી—

કોને કહીએ કજોડાની કહાણીરે, જેમ બળદ પીલાયે ઘાણીરે
લોક વગોવે ને આસુ સતાપે, વળી પીયુડો છે પામર પ્રાણીરે.
હુ જોબન રશ ઝુલતી, પણ જોડીની ખોડ,
પીયુડો રમે લખોટીયે કરતો દોડા દોડ
જગદીશ! હવે ગભગાણીરે, સહાય કરજો શ્રી સારંગ પ્રાણીરે

(૩૫)—જલસા સંગ્રહ—રાગ, ખમાચ, દાદરો!

કાઇ લટક લટક ચલત મોહન આવે ભાવે,
અધુરી, અધુરી, મધુરી, મધુરી, મોરલી બજાવે—કઇ
ખાધે કમરીયા હાથે લકરીયા, બનમે ગઉવા ચરાવે,
સાવલી સુરત મોહની મુરત, મુખશે બિન બજાવે—કઈ

(૩૬) પ્યાગ સાહેબ—રાગ, આશાવરી—

કરલે સીંગાર ચતર અલબેલી, સાજનકે ઘર જાના હોગા (૨)
માટી ઉઢાવન માટી બીછાવન, માટીમે મિલ જાના હોગા—
નહાલે ધોલે શીશ ગુથાવલે, ફીર વ્હાસે, નહીં આના હોગા—ક૦

(૩૭) મીરાંબાઇ –રાગ. ભજન–પદ.

ઝુલત રાધા સગ, ગિરીધર ઝુલત રાધા સગ
અબીલ ગુલાલકી ધુમ મચાઈ, ભર પિચકારી રગ–ગિરીધ૦
લાલ ભઈ બિદ્રાવન જમુના, કેશર ચુવત રગ. ”
નાચત લાલ અધર સુરગભર, ધિમી ધિમી બાજે મૃદગ ”
મીરા કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર, ચરન કમલ કુદગ

(૩૮) મીરાંબાઇ. —રાગ ગરબો—

ગોકુળીયે લઇ ચાલો, ઓધવરાજ હમને, (૨)
આણીતીરે ગગા ને, પેલી તીરે જમના (૨)
વચમા ગોકુળીયુ છે ગામ–ઓધવરાજ હમને (૨)
થોડા થોડા જળમા માછલીયા રે તપલે (૨)
તલપ તલપ જીવ જાયરે–ઓધવરાજ હમને (૨)
ઊંડા કુવામા ઉતાર્યારે હમને (૨)
મેલી ઠેલી શીદ જાઓરે–ઓધવરાજ હમને (૨)
શેરી ભલી પણ સાકડીરે, નગર ભલા પણ દુરરે.—ઓધવ
હમારા સાસરીયામા દુખડારે દીધા, ભલે મારે મહીયરે વળાવોરે,
ઓધવરાજ હમને [૨] ગોકુળીયે લઇ ચાલો—

(૩૯) વસત પ્રભા —:૦:—

છેડલો મુકોને કે મારો કથ કોડીલારે
રાખો જગ્ની મરજાદ, હો રગીલારે જોગી
પાલવ છોડો મારો સાહ્યબાજી શાણારે,
લોક દેખેને મરૂ લાજીરે, હોજી રસીલારે. જોગી

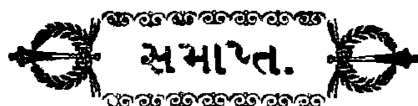
સાનમા સમજો કાઇ ઝાઝુ શુ કહીયેરે,
દીલની ચોરી શુ જગ જાણેરે, હોજી રસીલારે જોગી
પ્રેમ મીઠી કરીને પીજીએ હોજી
આવે ન ટાણે કટાણુરે, હોજી રસીલા જોગી

(૪૦) સુકન્યા સાવિત્રી. —:૦:—

નવ ગમે ઘરબાગ, ભરી દુ ખની વખાર,
બળ્યો સસાર નાતરીયા નાતનો
દીઠુ નારનુ બજાર, વ્હોરી વ્યર્થ વહે ભાર,
જેમા મળે નહીં મેળ કોઇ વાતનોરે—બળ્યો
કેમ કરી થાય કહો પ્રીતિ પરાણે,
"કરે જીવતા મોહકાણ મુવે હોય તાણાતાણ,"
ભાઈ બાઇનો વ્હેવાર ચાલે લાતનોરે—બળ્યો

(૪૧) ન્યાયસિધુ. —:૦:—

નદલાલા કૃષ્ણ મોરારી, ગોકુલકે જાનેવાલે,
મથુરાકે રહેનેવાલે—નંદલાલા
અયસી બસિયા તુને બજાઇ, સબ સખિયનકે મન ભાઈ,
ગૌએ શરન તેહારે આઇ, કાના કાલી કમલી વાલે—નદલાલા

સુરત લીમડાચોકમા આવલા બાઇ ધનકોરના દેશી મિત્ર પ્રેસમા
નાથુભાઇ દેવચદે છાપ્યુ

વ્હેલો તે પહેલો. તાકીદે મંગાવો.

ગાયન, ગઝલ, કવ્વાલી, ભજન, અને રાગ રાગણીવાળી ઉસ્તાદી ચીજોથી ભરપુર–બહાર પડેલી નવિન ફોટોગ્રાફીક પુઠાવાળી બુકો

સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ ભા ૧ થી ૫, સાથે ૮૦ પાનાની મોટી બુક	કીં૦	રૂા	૦-૧૦-૦
મધુરી મેના અથવા મીઠું બુલબુલ	,,	,,	૦–૨–૦
અક્કલનુ પડીકુ અથવા ખુબીનો ખજાનો	,,	,,	૦–૨–૦
જળતરંગ અથવા વાગતી વિણા	,,	,,	૦–૨–૦
સુરતની સુંદરી અથવા કળીયુગની કોયલ	,,	,,	૦–૨–૦
સંગીત ગાયનમાળા	,,	,,	૦–૨–૦
માસુકે સુરત ઉર્ફે ગઝલે બુલબુલ	,,	,,	૦–૨–૦
પારસમણી ભજનસંગ્રહ મોટી,	,,	,,	૦–૮–૦
ભજનસાગર મોટી,	,,	,,	૦–૮–૦
શ્રીવલાસ ગરબાવળી મોટી,	,,	,,	૦–૮–૦

વીગેરે વીગેરે વીગેરે

બહારગામવાળાઓએ ઉપર જણાવેલી તથા એ શીવાયની દરેક બુકની કીમત ઉપરાંત ટપાલ, વી પી ખર્ચ જુદુ સમજવુ એક રૂપીયાથી ઓછી કીંમતની બુકો વી પી કરવામા આવશે નહી, તે માટે પૈસા અગાઉથી મોકલવા હમેશા જવાબ માટે રીપ્લાઇ કયાર્ડ લખવો,

સુચના–ટપાલ વહેંચનારની બીનકાળજીથી કોઇ નાલાયક માણસે ઘણા લાંબા વખતથી હમારી ટપાલનો ગેરઉપયોગ કર્યો છે, જેથી હમારા ઘણા ગ્રાહકબંધુઓને અસંતોષ થયોછે, જેથી હમોએ હમારૂ શરનામું બદલેલુ છે, માટે હવે પછી હમારા ઉપરનો તમામ પત્રવ્યવહાર નીચે લખેલે શરનામે કરવો

બુકસેલર, મણીલાલ ભાઇશંકર વ્યાસ.

ઠેકાણુ–સી એમ. શાહ બુકસેલર.

રાણીતળાવ–સુરત.